

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4033/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Дејан Живановић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“ АД са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 109/19 од 29.05.2019. године и допунског решења истог суда Гж1 109/19 од 15.08.2019. године, у седници одржаној 16.01.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 109/19 од 29.05.2019. године и допунског решења истог суда Гж1 109/19 од 15.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 109/19 од 29.05.2019. године и допунског решења истог суда Гж1 109/19 од 15.08.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова по ревизији.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Првог основног суда у Београду П1 2967/18 од 17.12.2018. године, ставом првим изреке, није дозвољено проширење тужбе на Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“ са седиштем у Београду, док је ставом другим одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 109/19 од 29.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено

решење у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Допунским решењем Вишег суда у Београду Гж1 109/19 од 15.08.2019. године одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење у ставу другом изреке.

Против правноснажних решења донетих у другостепеном поступку, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законом прописаних разлога, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Тужилац је изјавио посебну ревизију против одлуке којом није дозвољено субјективно преиначење, односно проширење тужбе у односу на „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд. Посебна ревизија може да се изјави само против правноснажне пресуде донете у другом степену под условима који су прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Против решења којим се одлучује о захтеву странке за проширење тужбе на још једног туженог у смислу члана 205. став 2. ЗПП, не може да се изјави посебна ревизија. Такође, у погледу одлуке о трошковима поступка нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, а изражени став другостепеног суда је у складу са постојећом праксом.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Ревизијом се побија правилност другостепеног решења којим није дозвољено проширење тужбе у односу на „Инфраструктуру железнице Србије“ АД Београд, па како се наведеним решењем поступак правноснажно не окончава, јер је реч о процесним одлукама суда у вези учешћа других лица у парници, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Побијеним допунским решењем од 15.08.2019. године правноснажно је одлучено о трошковима поступка, тако што је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено решење којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Како се ради о споредном тражењу, то ревизија тужиоца против таквог решења је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

С обзиром на то да тужилац није успео у поступку по ревизији, то је овај суд сагласно члану 165. у вези са чланом 153. и 154. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић